

ПРОТОКОЛ

№ 153

гр. Перник, 10.05.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета годИ. в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. Г.ЕВ
Съдебни РОСИЦА Н. МИЛАЧКОВА
заседатели: КАТЯ М. СЕРГИЕВА

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
и прокурора В. М. М.

Сложи за разглеждане докладваното от ВИКТОР Б. Г.ЕВ Наказателно дело от общ характер № 20221700200244 по описа за 2022 годИ..

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимият К. А. З.: редовно призован, се явява лично.

Явява се адв. И. Л., процесуален представител на подсъдимия З..

Подсъдимият Л. А. П.: редовно призован, се явява лично.

Явява се адв. Ю. С., процесуален представител на подсъдимия С..

Подсъдимият Д. С. Д.: редовно призован, се явява лично.

Явява се адв. В. Б., процесуален представител на подсъдимия Д..

Подсъдимият Й. Ц. П.: редовно призован, се явява лично.

Явява се адв. Л. Р., процесуален представител на подсъдимия П..

Подсъдимата Т. Н. Г.: редовно призована, явява се лично.

Явява се адв. Р. И., процесуален представител на подсъдимата Г..

Подсъдимата М. А. П.: редовно призована, явява се лично.

Явява се адв. С. Н., процесуален представител на подсъдимата П..

Окръжна прокуратура изпраща представител прокурор В. М., командирована за участие в настоящето съдебно производство със Заповед № 459/27.04.2023 г. на Апелативен прокурор на Апелативна прокуратура – гр. София.

Подсъдимият К. З.: Получих препис от Разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият Л. П.: Получих препис от Разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият Д. Д.: Получих препис от Разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият Й. П.: Получих препис от Разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимата Т. Г.: Получих препис от Разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимата М. П.: Получих препис от Разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Съдът разясни на страните правото на отвод на основание чл.274 от НПК на член от състава на съда, прокурора, съдебния секретар.

Отводи и възражения срещу състава на съда не се направиха.

Прокурорът: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

Адв.Л.: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

Адв.С.: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

Адв.Б.: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

Адв.Р.: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

Адв.И.: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

Адв. Н.: Да се даде ход на делото за разпоредително заседание.

С оглед изразеното от страните в процеса становище, не е налице пречка

Съдът

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО за разпоредително заседание.

Сне самоличността на подсъдимите както следва:

К. А. З. - роден на *** г. в гр.П**, живущ в гр.П***, ***, българин, български гражданин, неосъждан, с ЕГН *****.

Л. А. П. - роден на ***г. в гр.П****, българин, български гражданин, неосъждан, с ЕГН *****.

Д. С. Д. - роден на ** г. в гр.Перник, живущ *****, българин, български гражданин, с образование, неосъждан, с ЕГН *****.

Й. Ц. П. - роден на *****г. в гр.Перник, живущ в гр.***, българин, български гражданин, неосъждан, с ЕГН *****.

Т. Н. Г. - роден на *** г. в гр.Перник, живущ в *****, българка, български гражданин, неосъждана, с ЕГН *****.

М. А. П. - роден на ***** г. в *****, българка, български гражданин, неосъждана, с ЕГН *****.

Съдът дава възможност на представителя на държавното обвинение да вземе становище по въпросите по чл.248, ал.1 НПК

Прокурорът: Досежно предоставеното на страните право още в този начален етап, считам че по т. 1 касае се за извършено престъпление по чл. 321, ал.1 НК, както и по чл.301 НК. Извършеното престъпление е било от компетентността на СП, но следствие измененията в ЗСВ, делото е изпратено по компетентност в ПОС. По т.2 не са налице основания за прекратяване на съдебното производство и връщане на прокуратурата. По т.3 считам, че не са допуснати процесуални нарушения от кръга на съществения, а именно обвинителният акт отговаря на изискванията на чл. 246 НПК. По никакъв начин не са ограничени правата на обвиняемите лица и техните защитници. По т. 4, считам че не са налице основания за разглеждане на делото при особените правила. По т.5 не са налице основанията за разглеждане на делото при закрити врата, привличане на резервен съдия и съдебен заседател, не е необходимо назначаване на преводач и тълковник. По т. 6 не са налице основания за изменение на МНО. По т.7, на този етап не правя искания за събиране на нови доказателства. Считам, че делото следва да се насрочи за разглеждане в съдебно заседание по общия ред.

Адв.Л.: Считам, че делото е подсъдно на ПОС, не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. По т. 3 са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно обвинителният акт не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК, както и на ТР № 2/2002 г. на ОС на ВКС Основните възражения се състоят в липсата на факти по обвинението по чл.321 НК по отношение както на моя подзащитен, така и на другите подсъдими. В обвинителния акт фактите относно това обвинение се състоят в изписани 2-3 изречения на страница 10-то, където е записано, че моя подзащитен обяснил на другите подсъдими, че могат да получават неправомерни облаги и те веднага се съгласили. Отделно от това на стр. 9-та е записано, че за постигане на користните цели, моят подзащитен решил да сформира група от лица, които да привлече към каузата си. В обвинението обаче липсват факти кога е взето това решение за създаване на престъпната група, а е налице противоречие между обвинителния акт и диспозитива, тъй като в обвинителния акт се твърди, че той е създал престъпната група, а обвинение за създаване, липсва в диспозитива на обвинителния акт. Освен това не се сочи кога е взето това решение за създаване. На следващо място не е посочено защо групата е започнала дейността си на 24.01.2018 г. Тази неяснота е особено съществена, тъй като се твърди, че от тази дата моя подзащитен е ръководил вече съществуващата от преди, неизвестно от кога, престъпна група, като същевременно към него има обвинение, че на същата тази дата той е

извършил едно от деянията, които групата си е поставила за цел, при което положение се създава една пълна неяснота – преди или след създаването на групата е осъществено това деяние, какво отношение имат другите участници в групата към това, че от него е извършено деяние в деня, в който се твърди, че е започнал да ръководи групата, респективно да съществува, може би, тя, което не е посочено. На следващо място, извън пълната неяснота на определяне на датата, начална, на ръководство на групата, която се свързва само с осъществяване на вторичното престъпление, в обвинителният акт липсват факти, които да обосновават съществуване на групата до датата така, както е определена като край на съществуването. За този период не са посочени никакви действия, които да изпълват състава на чл. 321 НК както по отношение на моя подзащитен, така и по отношение на останалите подсъдими. Посочените в обвинителният акт, че той възлагал проверки, че те били тематични и прочие, прочие, установяват една правомерна дейност, а прокуратурата не твърди осъществяване на нарушение или престъпление във връзка с тази дейност, тъй като такива обвинения за вторични престъпления, с изключение на един от подсъдимите само за две конкретни дати, не са посочени в обвинителния акт. По същество в обвинителния акт не е описана и дейността по ръководство на г-н З. на въпросната твърдяна престъпна група, не са посочени действия за съгласуване на волите на участниците, не са посочени действия, че всеки един от тях е знаел, че и други лица участват в тази група, за да може да се поддържа обвинението по чл. 321 НК. Изобщо извън две или три декларативни изречения, че тази група е била ръководена от З., че е действала в този период, с позоваване само на действия по служба на всеки един от подсъдимите, очевидно не са изпълнявани изискванията на закона за пълно и ясно, конкретно описание на фактите, които изпълват състава на престъплението по чл. 321 НК. В този смисъл се препятства и възможността на моя подзащитен и на всеки един от подсъдимите да реализира пълноценно правото си на защита. Тези въпроси не са по съществото на делото, а касаят действителното очертаване на параметрите на предмета на обвинението, с което съдът може да се произнесе, и този предмет не може да бъде в последствие допълван, разширяван, обогатяван или др. на базата на провеждане на съдебно следствените действия, тъй като се явява максималната ограничителна рамка на произнасяне. Моля да прекратите съдебното производство и върнете делото на прокуратурата за съобразяване на обвинителния акт с изискванията на закона. Независимо от това, считам че не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Няма основания за привличане на резервен съдия и съдебен заседател. Не следва делото да бъде разглеждано при закрити врата. Не са налице основания за изменение на мярката за неотклонение. Нямам искане за събиране на доказателства и считам, че не се налага събирането на такива, поради което предлагам делото да се насрочи по общия ред.

Прокурорът: Подробно в обвинителния акт е описана ОПГ, нейната структура,

участниците и ръководителят на групата. Описано е как е станало съгласуването на волите на членовете ѝ. Мисля, че акта отговаря на изискванията на чл.246 НПК.

Адв.С.: По отношение чл. 248, ал.1, т.1 НПК, делото е подсъдно на ПОС, по т.2 няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 споделям становището на колежката Л.. Считам, че обвинителният акт е част от досъдебното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на подзащитния ми Л. П.. Считам, че обвинителният акт не отговаря на изискванията на закона с необходимите реквизити в него. Не може да се разбере как моя подзащитен следва да се защитава. На следващо място в обвинителния акт не са изпълнени реквизитите на чл.93 т.20 НК, а именно защо прокуратурата счита, че има трайност, как е сформирана групата и с какви волеизявления е имало между участниците в нея, как са съгласували ролята си при положение, че всеки един от подсъдимите е заемал различни длъжности в Агенцията. В тази връзка като цяло обвинителният акт не може да даде рамките на едно наказателно производство в съдебна фаза, за да може всеки един да организира защитата си и да не бъдат нарушени неговите права. На отделно основание за допуснати отстраними процесуални нарушения, ще обърна внимание на съда, че с едно Постановление от 24.09.2021 г. на мен и подзащитния ми, ни е отказано събиране на доказателства, които считам, че са съществени и конкретни с обвиненията, за които е ангажирана наказателната отговорност на Л. П.. По-конкретно отказано ни е събирането на важни доказателства, от които да се направи извода дали подзащитният ми е извършил престъпление по чл.301, ал.1, пред. 1 и пред. 2 НК, а именно дали е извършил действия по служба, които да съответстват на извършено престъпление във връзка с проверка „...“ с посочен управител В.П. Прокуратурата ни е оказала да се събират доказателства във връзка с това дали подзащитният ми е извършвал проверки на тази фирма, дали е съставял актове, дали с тези актове са налагани глоби на тази фирма, което считам за абсолютно относимо и важно да се провери дали той е осъществил деянието по този текст на НК. Нещо повече самата прокуратура в постановлението си сочи, че са извършени множество действия по разследването, разпитани са свидетели, както и такива по чл.223 НПК, претърсвания, иззевания и обиски на лица, приобщени са доказателства и от тях е установено по безспорен начин извършване на деянието. Тук има една предубеденост от страна на прокуратурата, която счита че въпреки възможността да събере още доказателства, които ние сме поискали и е длъжна да събира доказателства както във връзка с обвинителната теза, така и във връзка със защитната, тук се сочи една предубеденост въпреки, че не са събрани всичките доказателства. Считам това за нарушаване на правото на защита, колко и да се счита от страна на прокуратурата, че съдебната фаза е същинската фаза на процеса, ако се съберат всички необходими доказателства, възможно е да не се стигне до съдебна фаза на това производство, най-малкото по това обвинение по чл.301 НК. В тази връзка отделно, че обвинителният акт

не отговаря на изискванията на закона и не знаем точно за какви деяния конкретно е обвинението, което е съществено нарушение на правото на защита. Моля да прекратите съдебното производство и върнете делото на прокуратурата за съобразяване на обвинителния акт с изискванията на закона. Независимо от това, считам че не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Няма основания за привличане на резервен съдия и съдебен заседател. Не следва делото да бъде разглеждано при закрити врата. Не са налице основания за изменение на мярката за неотклонение. Нямам искане за събиране на доказателства и считам, че не се налага събирането на такива.

Прокурорът: В обвинителния акт е записано профилирането на функциите на всеки един участник на групата, описан е и периода, малко над една годИ.. По отношение становището на защитата на Л. П. и исканите документи – изискани са всички документи за периода, всички тези документи са в отделен брой папки

Адв.Б.: Считам, че делото е подсъдно на ПОС, по отношение на т.2, считам че не са налице основания за прекратяване и спиране. По т.3, считам че наред с изброените процесуални нарушения и аз като останалите колеги, считам че така внесен обвинителния акт не отговаря на изискванията на закона. Тези нарушения съществено нарушават правото на защита. Обвиненията са неточни, неясни и неконкретни, и ние не знаем как да се борим срещу тях. На първо място не става ясно по какъв начин, кога всяко едно лице е дало съгласие във връзка с участието си в ОПГ. Според прокуратурата групата е създадена с цел да извлича материални облаги, като след това се твърди, че групата е извършвала дейност в зависимост от служебното положение и зависимости. Не става ясно дали лицата са изпълнявали заповеди или само са имали материална облага. Считам, че обвинителния акт е лаконичен в насока кое според прокуратурата във връзка с Областна администрация следва да бъде третирано като престъпление. На страница 13 от обвинителния акт е записано, че всички подсъдими са извършвали проверки, които проверки са били възлагани на подсъдимите по предварително утвърден график, но не от подсъдимия З., а от лицето Х. К. - началник на отдел ОБП, който пък не е участник в престъпното сдружение. Възниква въпроса - от къде прокуратурата черпи своите аргументи за това, че друго лице е решавало, а не З., да се извършват тези проверки. Не е конкретизирано в кои проверки е участвал Д.. На стр. 16 от обвинителния акт е записано, че З. е давал заповеди на Д. да се извършват проверки без да се издава АУАН, а по нататък е той пък е извършвал проверки и е издавал АУАН, не става ясно какво в същност е трябвало да извършва Д. – да извършва проверки без АУАН или да извършва проверки с издаване на АУАН, именно лаконичността не дава възможност да разберем точно какво е обвинението. Деятелността на моя поздащитен, както е записано на стр.16 е много общо и без конкретика. Дали е имало уговорка със З. и останалите не става ясно. Следващо нарушение – ва стр.3-4 от обвинителния акт са изброени актовете за назначаване на Д..

Той е бил на длъжност „специалист“, а на стр.9 е записано, че за да реализира целите си З. е имал нужда от инспектори. Също така на стр.10 З. давал указания на инспекторите, което не кореспондира на длъжността на Д.. Така описаната фактология от къде не става ясно какви са били неговите задължения в качеството на специалист, както и какви действия е извършвал, не става ясно как 2-те длъжности се препокриват. В обстоятелствената част на обвинителния акт не става ясно, след като се твърди, че са нарушени правила, следователно да се посочи с кой подзаконов акт са им били вменени тези правила, работа, която не е била извършена. Не се излага конкретика за тези факти и ето защо е изключително важно да бъдат изяснени тези факти от прокуратурата. Още повече, че се извеждат твърдения, че едно лице е било назначено на една позиция, а е изпълняване на друго. В диспозитива на обвинителния акт не е посочено Д. Д. бил ли е длъжностно лице и какво длъжностно лице е бил, отделно от това във всички диспозитиви е отразено, че той е бил инспектор.

Прокурорът: Считам, че тези факти биха могли да се изяснят в хода на съдебно следствие.

Адв.Р.: По реда на чл.248, ал.1, т. 1 – делото е подсъдно на ПОС. По т. 2 - няма основания за прекратяване и спиране на делото. По т. 3 – допуснати са процесуални нарушения. Съгласявам се с всички нарушения, които бяха казани от моите колеги. Твърденията за създаване на ОПГ не се подкрепят с обективен факт, а декларативни твърдения. Конкретно за престъпната дейтелност на П., единствено в обстоятелствената част на обвинителния акт се споменава като общо без нито един факт. Няма факти относно на кой участник, кога, къде З. е давал указания, вкл. и на П., което води до ограничаване на правото на защита. Считам, че това е достатъчно основание делото да бъде прекратено и върнато за отстраняване на тези нарушения. Считам, че в изготвянето на обвинителния акт са допуснати очевидни факт грешки. По отношение на обвинението спрямо подсъдимия П., на стр.4 пункт 4, след като е анонсирано от обвинителя, посочен е периода, след това са посочени други периоди, още от 2008 г., което може да бъде оценено като ОФГ. По т. 4 не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Няма основания за привличане на резервен съдия и съдебен заседател. Не следва делото да бъде разглеждано при закрити врата. Не са налице основания за изменение на мярката за неотклонение. Нямам искане за събиране на доказателства и считам, че не се налага събирането на такива.

Прокурорът: Поддържам казаното до момента.

Адв.И.: По чл.248, ал. 1 НПК считам, че делото е подсъдно на ПОС, по т.2 няма основания за прекратяване и спиране на делото. По т. 3 твърдим, че са допуснати съществени процесуални нарушения, които са ограничили правото на защита на моята подзащитна. На основание чл. 249, ал.1, вр. чл. 248, ал.1 НПК моля да прекратите

настоящото производство и върнете делото на прокурора. Аргументите ми за това са следните: При воденето на досъдебното производство са допуснати нарушения на чл. 229, ал.3 и чл.11 НПК. В хода на досъдебно производство на 3 пъти направихме искания, които останаха без произнасяне от прокуратурата, а именно т. 64, лист 7, лист 61 и лист 8. При предявяване материалите от разследването поискахме да бъде прекратено производството по реда на чл.243 НПК, и на това искане нямаше постановление, произнасяне на прокурора. Това неизпълнение на това си задължение на прокуратурата води до ограничаване на правото на защита на подсъдимите и процесуалните правила. Освен това произнасянето по нашите искания и съответно произнасяне на исканията, направени от защита на П., води до различно прилагане на законите, по-точно нарушение на чл. 11, ал.2 НПК, където е записано, че законите се прилагат точно и еднакво за всички граждани, а чл. 11, ал.1 НПК – граждани са еднакви пред закона. След като имаме направени искания от лица с еднакво процесуално качество П. и Г., прокурорът следваше да се произнесе по така направените искания, което произнасяне е довело до нарушаването на основни принципи. Същото е отстранимо след връщането на прокуратурата, за да се произнесе по така направеното искане. Нашите искания са направени при условията на чл.11, ал.2 НПК. Различното третиране на обвинението води до нарушаване правото на защита на моята подзащитна. Моля да приложите чл.249, ал.1, вр. чл.248, ал.5 НПК и прекратите делото и върнете същото на наблюдаващият прокурор.

Прокурорът: По чл.229 НПК наблюдаващият прокурор се произнесъл. След като не съм се произнесла по чл.229 НПК, съм се произнесла и по чл.248 НПК, и мисля че съм била ясна с това мое произнасяне.

Адв. Н.: По чл.248, ал. 1 НПК считам, че делото е подсъдно на ПОС, по т.2 няма основания за прекратяване и спиране на делото. По т.3, защитата на П. се солидаризира с колегите си. Насочвам конкретно вниманието към следното: Според мен обвинителния акт е написан доста абстрактно и е вложено творчество и въображение. Първо не става ясно как и къде моята подзащитна се е съгласила и взела решение за участие в ОПГ. Второ – посочено е, че подсъдимият З. е давал задачи на моята подзащитна. В тази връзка не е посочено кога, как, къде, и какви конкретно задачи е поставял подсъдимият З. на подзащитната ми. Тези задачи следва да бъдат и съставомерни. На следващо място, твърди се, че подсъдимата П. е получавала суми. Не е посочен точния размер на тези суми, както и кога, и къде ги е получавала. Също така е посочено декларативно в обвинителния акт, че моята подзащитна е била предавала суми на подсъдимия З., веднъж, два пъти седмично. Пак не става ясно какви суми е предавала и в какви процесуални отношения са били. Моята подзащитна не е била част от тази структура. Тя е работела извън нея, в частен сектор. Не става ясно как тя е знаела за другите участници, как е узнала за съществуването на тази група. По т. 4 не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. Нямам искания за

събиране на нови доказателства. Няма основания за привличане на резервен съдия и съдебен заседател. Не следва делото да бъде разглеждано при закрити врата. Не са налице основания за изменение на мярката за неотклонение. Нямам искане за събиране на доказателства и считам, че не се налага събирането на такива.

Прокурорът: Спрямо подсъдимата П. всичките възражения са по същество и ще бъдат изяснени в съдебното следствие.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът след съвещание намери, че направените от защитата на подсъдимите искания за допуснати съществени процесуални нарушения по чл.248 ал 1 т. 3 от НПК, които са отстраними и са основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в неговата досъдебна фаза за неоснователни. Това е така по следните съображения:

По направеното възражение, че обвинителния акт не отговаря на изискванията на чл. 246 от НПК, както и на задължителните указания, дадени с ТР № 2/2002 г. на ОС на ВКС съдът намери, че същото е неоснователно. В обвинителния акт са посочени времето мястото и начИ. на отделните инкриминирани деяния и съгласуваността на действията между отделните подсъдими, което общо деяние представителят на държавното обвинение инкриминира като престъпления по чл. 321 НК. Доколко предложените от държавното обвинение факти и обстоятелства за всяко едно от деянията, вменени на подсъдимите е доказано или не, или пък може да бъде определено като участие в ОПГ, е въпрос по съществото на делото, който въпрос ще следва да бъде разрешен в централната съдебна фаза на процеса. Ако съдебния състав установи в рамките на съдебното производство, че се касае не за ръководство, а за участие в ОПГ, то в правомощията на съда е да приложи закон за по-леко наказуемо престъпление при установени еднакви факти и обстоятелства.

По направеното възражение, че във фазата на досъдебно производство е отказано от представителя на държавното обвинение събиране на допълнителни доказателства, поискани от защитата, то това процесуално действие е само и единствено в рамките на правомощието на държавното обвинение, за което прокурорът се е произнесъл по предвидения от закона ред с надлежно постановление.

По направеното възражение за допуснати нарушения на разпоредбата на чл. 229, ал.3 НПК по причИ. на това, че прокурорът не се е произнесъл с постановление по направените от адв. И. искания, съответно том 64, л.7, л.61 и л.89, то настоящият съдебен състав намери, че в случая не се касае за отстранимо съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 248, ал.1 т. 3 НПК. Това е така, защото разпоредбата на чл. 229, ал.1 НПК предвижда възможност на засегнатите лица да правят искания бележи и възражения и да представят доказателства за изясняване на фактическата обстановка и обективната истИ. по образуваното наказателно производство.

Видно от материалите, приложени в том 64, съответно лист 7, лист 61 и лист 89 адв. И. не е направил доказателствени искания, както и съответни бележки и възражения, свързани с установяване на фактическата обстановка и обективната истина по делото. От тези материали е видно, че адв. И. просто е изразил своето становище, че по отношение на подзащитната му Т. Г. не са събрани доказателства, годни същата да бъде субект на наказателно преследване. След като това е така, то наблюдаващия прокурор не е имал задължението по чл. 229, ал. 3 НПК да се произнася с нарочно постановление. Именно това представителя на държавното обвинение е сторил.

От всичко изложено до тук настоящият съдебен състав намери, че не са налице основанията по чл. 248, ал.1 т.3 НПК за прекратяване на съдебното производство и за връщане на същото на държавното обвинение за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

Водим от горното и на основание чл.248, ал.5, т. 4 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение направените от защитниците на подсъдимите искания за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения.

Определението подлежи на обжалване и протест пред САС в 7-дневен срок, считано от днес.

Насрочва делото за разглеждане по общия ред по реда на Глава 20 от НПК за 13.06.2023 г. от 14.30 часа, за когато да се призоват подсъдимите, както и свидетелите от №1 до №4, посочени в списъка за призоваване към приложението на обвинителния акт.

Съдебното заседание приключи в 15.20 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____

